

"Ја као председник републике, изабран уз највећу подршку, рекао бих у савременој српској историји, имам право да укажем народу на катастрофалне последице чињенице да ми немамо децу и да немамо будућност."

Председник Србије Александар Вучић је, на конференцији о популационој политици, као нешто што га квалификује да говори о наталитету, истакао да је на ту функцију изабран уз највећу подршку у савременој српској историји. Вучић је, иначе, на председничким изборима 2017. убедљиво победио у првом кругу и освојио укупно 2.012.788 гласова.

Како бисмо утврдили да ли је то највећа подршка једном председнику Србије, мораћемо да упоредимо број гласова које су својевремено добијали Милошевић, Тадић и Николић са бројем који Вучић описује као - обарање рекорда. На председничким изборима у децембру 1990. Слободан Милошевић је добио укупно 3.285.799 гласова. Две године касније, на децембарским изборима, за Милошевића је гласало 2.515.047 бирача. То је, очигледно, више него што је Александар Вучић добио 2017. године.

Међутим, председник можда под савременом историјом подразумева период после 5. октобра 2000. Али и таква рачуница је погрешна. У другом кругу председничких избора 2008. Борис Тадић је добио 2.304.467 гласова, док је Томислав Николић - који је изгубио ове изборе - добио 2.197.155. Дакле, Николић је изгубио изборну утакмицу од Тадића 2008. са више гласова него што је Вучић добио на изборима 2017. године, о чему је Надежда Миленковић већ писала на Пешчанику.

На све то треба додати још неколико чињеница, пре свега ко је све стао иза Вучићеве кандидатуре на председничким изборима 2017. Ту су између осталих Социјалдемократска партија Србије Расима Љајића, Јединствена Србија, Партија уједињених пензионера Србије, Вулинов Покрет социјалиста, Српски покрет обнове и Покрет снага Србије Богољуба Карића. Вучића су подржали и СПС и Ивица Дачић, који је на претходним изборима 2012. освојио нешто више од 14 одсто гласова, док на изборима 2017. социјалисти - први пут од оснивања странке - нису имали свог кандидата за председника. Дачић је, такође, раније тврдио да ће се “сигурно кандидовати” ако буде у политици, али је на крају, ипак, одустао од трке и подржао Вучића. Када се све то сабере, јасно је да су резултату, који ипак није најбољи могући у савременој историји, допринеле и друге странке.

Дакле, резултати ранијих избора за председника Србије од деведесетих на овамо показују да Александар Вучић није изабран уз највећу подршку, због чега за ову изјаву добија оцену “кратке ноге”.

(Истиномер)